LIKKUTEI TORAH · YOM KIPPUR · MAAMAR 2

שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה...

“It is a Shabbos of complete rest (Shabbos Shabbason) for you, and you shall afflict your souls”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ”ל

Dedicated in honor of the Rebbe’s father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/yom-kippur/2/

1 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב וגו'. להבין מהו בתשעה בתשיעי מבע"ל וגם מ"ש שבת שבתון הוא ל' [לשון] זכר ובפ' אחרי כתיב שבת שבתון היא.

"It is a Shabbos of complete rest (Shabbos Shabbason hu) for you, and you shall afflict your souls on the ninth (be-tish'ah) of the month, in the evening," etc. We need to understand: what is be-tish'ah, [literally] "on nine"? It should have said be-teshi'i, "on the ninth." Also [we need to understand] that it is written "Shabbos Shabbason hu," a masculine term, while in Parshas Acharei it is written "Shabbos Shabbason hi."

ושם נאמ' [נאמר] ועניתם את נפשותיכם חקת עולם ולא נאמר בתשעה לחדש כמ"ש כאן בפ' אמור.

And there it says, "and you shall afflict your souls, an eternal statute," and it does not say "on the ninth of the month," as is written here, in Parshas Emor.

2 וצ"ל טעם השינוי וגם לכאורה כאן היה ראוי יותר לומר חקת עולם דהא בפ' אחרי מבואר כל סדר עבודת כה"ג [כהן גדול] ביוהכ"פ [ביום הכפורים]

We need to understand the reason for the difference. Also, it would seemingly have been more fitting to say "an eternal statute" here, for in Parshas Acharei the whole order of the service of the Kohen Gadol [the High Priest] on Yom Kippur is set out,

ואיננה רק בפני הבית משא"כ כאן בפ' אמור דעיקר הפרשה הוא סדר המועדות שזה נוהג גם עכשיו שאין בית המקדש קיים.

and it [applies] only in the time of the [Holy] House; whereas here, in Parshas Emor, the main [subject] of the parsha is the order of the festivals, which applies even now, when the Beis HaMikdash [the Holy Temple] is not standing.

אם כן כאן דייקא היה ראוי לומר חקת עולם. ומדוע שינה הכתוב לכתוב שם דייקא חקת עולם ולא כאן.

If so, it is precisely here that it would have been fitting to say "an eternal statute." Why, then, did Scripture change, writing "an eternal statute" specifically there and not here?

והנה כתיב וכפר על הקדש מטומאת בני ישראל. וצ"ל [וצ"ל] מהו ענין הכפרה על הקדש וכי חטא חטא שצריך כפרה.

Now, it is written, "And he shall atone for the Holy, from the impurities of the children of Israel." We need to understand what atonement for the Holy means: has it sinned a sin, that it needs atonement?

ועיין מזה בספר ע"מ [עשרה מאמרות] (מאמר חיקור דין ח"א [חלק א] פי"ג) וגם מ"ש בסוף הפרשה וכפר את מקדש הקדש. מדוע שינה הכתוב אח"כ לאמר מקדש הקדש. והנה מתחלה יש להקדים כללות ענין המצות.

See on this the book Asarah Maamaros (Maamar Chikkur Din, Part I, chapter 13). Also [we need to understand] what is written at the end of the passage, "And he shall atone for the Sanctuary of the Holy (Mikdash HaKodesh)": why did Scripture change afterwards, to say "the Sanctuary of the Holy"? Now, we must first set out, by way of preface, the matter of the mitzvos in general.

דהנה נודע דתכלית ירידת הנשמה לעוה"ז היא משום דהיום לעשותם במעשה המצות וכמ"ש בזהר ע"פ ואברהם זקן בא בימים שהימים הן הלבושים הנעשים מן המצות אשר האדם עושה בהם וכמ"ש ימים יוצרו כו'.

For it is known that the purpose of the soul's descent into this world is because "today [is the time] to do them," in the practical performance of the mitzvos. As is written in the Zohar on the verse "And Avraham was old, advanced in days": the "days" are the garments made from the mitzvos that a person performs in them. And as it is written, "Days were formed," etc.

3 ולכן צריך כל אדם לקיים כל התרי"ג מצות ואפי' [ואפילו] מצות כהנים וכה"ג [וכהן גדול] ע"י עיבור או גלגול משום דאי חסרא חדא חסרא לבושא חדא כו' וכמ"ש במ"א בד"ה הבאים ישרש כו'.

Therefore every person must fulfill all 613 mitzvos, even the mitzvos of the Kohanim [the priests] and of the Kohen Gadol, through ibbur (soul-impregnation) or gilgul (reincarnation), because "if one is lacking, one garment is lacking," etc., as is explained elsewhere, in the discourse beginning "In days to come, [Yaakov] will take root," etc.

ולהבין מהו ענין הלבושים הללו. צ"ל תחלה פי' מאמר נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה כו'.

To understand what these garments are, we must first explain the saying, "The soul that You have placed within me is pure; You created it," etc.

פי' מקור הנשמה בעודנה במקור חוצבה נקרא טהורה כי טהור הוא לשון הארה ובהירות כענין כעצם השמים לטוהר

The explanation: the source of the soul, while it is still in the source from which it was hewn, is called "pure" (tehorah), for tahor is a term for illumination and brightness, as in "like the very substance of the heavens for clearness (la-tohar)";

והיינו לפי שאז היא בחי' אלקות ממש ואח"כ אתה בראתה הוא כשיורדת משם להתלבש בגוף שמתחלה נמשכת בעולם הבריאה ואז היא בחי' נברא יש מאין וכמ"ש כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו כו'

and this is because then it is the level of actual G-dliness. Afterwards, "You created it" is when it descends from there to be clothed in a body: first it is drawn down into the World of Beriah (Creation), and then it is the level of a created being, something from nothing, as it is written, "Everyone that is called by My Name, and for My glory, I created him," etc.

ואח"כ אתה יצרתה בעולם המלאכים והן הן בחי' השתלשלות וירידת הנשמה ממדרגה למדרגה כשלשלת האחוזה זו בזו כו'

Afterwards, "You formed it" [is] in the world of the angels. These are the very levels of the chain of descent (hishtalshelus) and the descent of the soul from level to level, like a chain whose links are held one in another, etc.,

עד שנפחתה בי בעולם העשיה ונתלבשה בעולם הזה בגוף החומרי (ועמ"ש מזה בביאור ע"פ ושמתי כדכד).

until "You breathed it into me" in the World of Asiyah (Action), and it was clothed in this world in the physical body. (See what is written on this in the explanation of the verse "And I will make [your windows of] kadkod [a precious stone]."")

ואמנם הנה נודע דירידה צורך עליה היא והיינו למעלה ממקור חוצבה בבחי' טהור הנ"ל והוא על ידי מעשה המצות

However, it is known that the descent is for the sake of an ascent, that is, [an ascent] higher than the source from which it was hewn, the level of "pure" mentioned above. And this is through the practical performance of the mitzvos.

כי הנה בברכת המצות אנו אומרים אשר קדשנו במצותיו ופי' שע"י המצות אנחנו מתעלים בבחי' קדש העליון

For in the blessing over the mitzvos we say, "Who has sanctified us (kideshanu) with His commandments," and the meaning is that through the mitzvos we are raised to the level of supernal holiness (kodesh ha'elyon),

שהיא למעלה מבחי' טהרה כנודע שקדושה היא בכהנים כמ"ש וקדשתו כו' וטהרה היא בלוים כמ"ש וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם כו'.

which is higher than the level of purity; as is known, holiness is [found] in the Kohanim, as it is written, "And you shall sanctify him," etc., and purity in the Levites, as it is written, "And thus shall you do to them, to purify them: sprinkle upon them," etc.

4 וכמו שמעלת הכהנים הגבה מאד נעלה על מדרגת הלוים כך בחי' קדש גבוה מאד נעלה מבחי' טהור. וביאור ענין זה יובן בהקדים ביאור ענין סובב כ"ע [כל עלמין] וממכ"ע [וממלא כל עלמין].

And just as the stature of the Kohanim is exceedingly high above the rank of the Levites, so the level of "holy" (kodesh) is exceedingly high above the level of "pure" (tahor). The explanation of this matter will be understood by first prefacing an explanation of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) and the light that fills all worlds (memalei kol almin).

כי הנה המחשבה והדבור שלמעלה הן בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] והוא עד"מ כאדם החושב ומהרהר באיזה דבר שמחשבתו מלובשת ותקועה ממש באותו דבר ומוקפת ממנו (ועיין בסש"ב [בספר של בינונים] ח"א [חלק א'] פ"ה) וכן כשמדבר באיזה דבר כו'.

For the thought and the speech Above are the level of memalei kol almin. By way of analogy, it is like a person who thinks and ponders some matter: his thought is clothed in, and actually fixed in, that matter, and is encompassed by it (see Sefer Shel Beinonim [the Tanya], Part I, chapter 5); and likewise when he speaks about some matter, etc.

כך כביכול החיות שבע"מ [שבעשרה מאמרות] יהי אור יהי רקיע כו' הוא מתלבש ונתפס ממש בתוך העולמות להחיותם ומוקף מהם

So too, as it were, the life-force in the Ten Utterances, "Let there be light," "Let there be a firmament," etc., is clothed in and actually grasped within the worlds, to give them life, and is encompassed by them.

וכן בחי' החיות והאותיות הנמשכים מהמחשבה שבמחשבה אחת ברא הקדוש ברוך הוא את העולם ג"כ נתפס ומתלבש בתוך העולמות שהרי כולם בחכמה עשית כתיב.

And likewise the level of the life-force and the letters that are drawn from the thought — for "with one thought the Holy One, blessed be He, created the world" — is also grasped and clothed within the worlds, for it is written, "You made them all with wisdom."

ופי' בזהר תזריע (דמ"ג רע"א) כולם בחכמה עשית בבינה. פי' כי בינה היא בחי' מחשבה עילאה אלא שמחשבה היא מחיה עלמין סתימין דלא אתגליין והדבור מחיה ומהוה עלמין דאתגליין.

And in the Zohar, Tazria (p. 43a, at the top), [the verse] "You made them all with wisdom" is explained: with Binah. That is, Binah is the level of supernal thought; only, thought gives life to the hidden worlds, which are not revealed, while speech gives life to, and brings into being, the revealed worlds.

(כי בינה מקננא בכורסייא שהיא הבריאה וז"א ביצירה ומל' בעשיה והיינו שלשים כלים דאצילות שנעשים נשמה לבי"ע יו"ד כלים הפנימים בבריאה והתיכונים ביצירה והחיצונים נעשים נשמה לעשייה וע' מזה באגה"ק [באגרת הקודש] ע"פ ויעש דוד שם)

(For "Binah nests in the Throne," which is Beriah, Z'eir Anpin in Yetzirah, and Malchus in Asiyah. That is, the thirty vessels of Atzilus that become a soul for Beriah, Yetzirah and Asiyah: the ten inner vessels in Beriah, the middle ones in Yetzirah, and the outer ones become a soul for Asiyah. See on this in Iggeres HaKodesh, on the verse "And David made a name.")

והגם כי לא מחשבותי מחשבותיכם כתיב והיינו שהמחשבה אצלו ית' אינה מלבשת מהותו ועצמותו ית'

And although it is written, "For My thoughts are not your thoughts," meaning that thought, with Him, may He be blessed, does not clothe His being and essence, may He be blessed,

ולכן אני ה' לא שניתי ולא כמו באדם שמהותו ועצמותו ממש מלובש בהמחשבה וכמ"ש במ"א אך מ"מ הרי דברה תורה כלשון בני אדם

and therefore, "I, Havayah, have not changed"; and it is not as with a person, whose very being and essence is clothed in the thought, as is explained elsewhere; but nevertheless, "the Torah speaks in the language of people."

כמו בגשמיות שמה שמוציא מפיו להיות נשמע ונתגלה לזולתו נקרא בשם דבור שהבל הדבור שבפיו הוא מורגש ונראה דבר בפני עצמו מובדל משרשו

As in physical terms: what a person utters from his mouth, to be heard by and revealed to another, is called "speech," for the breath of speech in his mouth is felt and seen as a thing in its own right, separate from its root;

משא"כ האותיות המחשבה אע"פ [אף על פי] שהן ג"כ רק לבושי הנפש מ"מ לא ירדו להיות נראה דבר נפרד.

whereas the letters of thought, although they too are only garments of the soul, nevertheless have not descended to be seen as a separate thing.

כך למעלה אע"פ [אף על פי] שבאמת אין לך דבר שחוץ ממנו. מ"מ מצד הסתר האור דרך ירידות וצמצומים להחיות עולמות נפרדים שהם נראים יש ודבר נפרד נקרא החיות הזה השופע בתוכם להחיותם ע"ד שיהיו דבר נפרד בשם אותיות הדבור עד"מ דבור האדם כגו' [כוגו' / כגומר]

So it is Above: although in truth there is nothing outside Him, nevertheless, because of the concealment of the light by way of descents and contractions (tzimtzumim), in order to give life to separate worlds that appear as an existence (yesh) and a separate thing, this life-force that flows into them to give them life in such a way that they will be a separate thing is called by the name "letters of speech," by analogy to a person's speech, etc.

אבל עלמין סתימין שהם בבחי' ביטול יותר (וע"ד המבואר במ"א בענין ב' הבחינות דים ויבשה שזהו ענין עלמא דאתכסייא ועלמא דאתגלייא) נקרא החיות המתלבש בתוכם להחיותם בשם אותיות המחשבה.

But in the hidden worlds, which are more in a state of self-nullification (bittul) (along the lines of what is explained elsewhere on the two levels of sea and dry land, which are the hidden world and the revealed world), the life-force that is clothed within them to give them life is called by the name "letters of thought."

והנה המלאכים הם מבחי' עלמין דאתגליין וכמ"ש ויעף אלי אחד מן השרפים ומתהוים מבחי' דבור כמ"ש בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם כו'.

Now, the angels are of the level of the revealed worlds, as it is written, "Then one of the seraphim flew to me"; and they come into being from the level of speech, as it is written, "By the word of Havayah the heavens were made, and by the breath of His mouth all their host," etc.

אבל ישראל עלו במחשבה בחי' עלמין סתימין ולכן נקרא הנשמה טהורה היא כי עלמין סתימין היינו בחינת טהורה

But Israel "arose in thought," the level of the hidden worlds. Therefore the soul is called "it is pure," for the hidden worlds are the level of "pure,"

כי ענין ההעלם הוא שמחמת תוקף אורו וגודל בהירתו א"א לו לבא לידי התגלות וכענין יוצר אור ובורא חושך שהחשך למעלה מהאור ורומז לתש"ר (שהיא בחינת חב"ד [חכמה בינה ודעת] [לתפילין של ראש] מה שאין כן יוצר אור רומז לתש"י [לתפילין של יד]).

since the meaning of concealment is that, because of the intensity of its light and the greatness of its brightness, it cannot come to be revealed; as in "Who forms light and creates darkness," where the darkness is above the light and alludes to the tefillin of the head (which are the level of Chochmah, Binah and Daas, whereas "Who forms light" alludes to the tefillin of the hand).

וכמו עד"מ אור גדול שמעוצם תוקפו מחשיך הראות וא"א להסתכל בו וכענין שנאמר ישת חשך סתרו כו'

It is like, by way of analogy, a great light that, from the very force of its intensity, darkens the sight, so that it is impossible to look at it; as in what is said, "He made darkness His hiding place," etc.

וכמ"כ [וכמו כן] כאן שלפי ששרש נש"י [נשמות ישראל] מאור הבהיר ונעלה מאד הנקרא בשם טהו"ר על כן אי אפשר לו להתגלות ונקרא עלמין סתימין בחינת מחשבה כנ"ל:

So too here: because the root of the souls of Israel is from the bright and very exalted light, which is called by the name tahor ("pure"), it therefore cannot be revealed, and it is called "hidden worlds," the level of thought, as mentioned above.

5 ב והנה משם ירדה הנשמה בבי"ע עד שנשפלה בעולם השפל ונתלבשה בגוף חומרי. וירידה זו צורך עליה היא למעלה מבחי' המחשבה שהיא בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] כנ"ל רק שהוא החיות דעלמין סתימין כו'

2. Now, from there the soul descended into Beriah, Yetzirah and Asiyah, until it was brought low into the lowly world and clothed in a physical body. And this descent is for the sake of an ascent above the level of thought, which is the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), as mentioned above, except that it is the life-force of the hidden worlds, etc.

אבל ע"י הירידה זאת היא עולה למעלה מעלה בבחי' סובב כולא עלמין (ועמ"ש בד"ה מי מנה בענין ומספר את רובע ישראל)

But through this descent it rises higher and higher, into the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin). (See what is written in the discourse beginning "Who has counted," on "and numbered the fourth part of Israel.")

ופי' סובב היינו שמקיף מלמעלה ואינו נתפס ומתלבש בתוך העלמין כי כל העולמות כאין נגדו וכטפה מים אוקינוס שהטפה בטלה לגבי הים הגדול

The meaning of sovev (encompassing) is that it surrounds from above and is not grasped and clothed within the worlds, for all the worlds are as nothing before Him, like a drop of water [beside] the ocean, where the drop is nullified in relation to the great sea.

ויתר מכן כי לא נערוך אליו קדושתו וכמ"ש במ"א ואינן יכולים להכילו בתוכם כלל ומ"ש ואתה מחיה את כולם שנמשך חיות ממנו בתוך העולמות ממש היא רק זיו והארה לבד.

And even more than that, for "His holiness is not comparable to Him," as is explained elsewhere; and they cannot contain Him within them at all. And what is written, "And You give life to them all," [meaning] that life-force is drawn from Him into the very worlds, is only a radiance and an illumination alone.

אבל אור א"ס ב"ה בעצמו אינו נתפס בגדר עלמין כלל ולכך כתיב אני ה' לא שניתי ואתה הוא קודם שנברא כו' בלי שום שינוי כלל.

But the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself is not grasped within the bounds of worlds at all. Therefore it is written, "I, Havayah, have not changed," and "You are He before [the world] was created," etc., without any change at all.

6 וז"ש [וזהו שכתוב] המלאכים קדוש קדוש קדוש הוי' צבאות כי צבאות הם הנשמות והמלאכים שבעלמין סתימין ועלמין דאתגליין ואומרים תחלה ג"פ [ג' פעמים] קדוש עד שיהיה הוי' צבאות

And this is [the meaning of] what the angels say, "Holy, holy, holy is Havayah of hosts": for the "hosts" are the souls and the angels that are in the hidden worlds and the revealed worlds; and they first say "holy" three times, until there is "Havayah of hosts,"

כי קדוש הוא לשון הבדלה שהוא מובדל בכמה מיני הבדלות עד שמתהוים צבאות גדודי הנבראים כו'

for kadosh ("holy") is a term for separation: He is separated by several kinds of separation, until the hosts, the legions of created beings, come into being, etc.

ואמנם קדוש בוי"ו מורה ג"כ על המשכה והוא המשכה מבחי' סוכ"ע בממכ"ע [בממלא כל עלמין] וג"פ [וג' פעמים] קדוש הם ג' מיני המשכות לג' עולמות בי"ע.

However, kadosh spelled with a vav also indicates a drawing down: a drawing down from the level of sovev kol almin into memalei kol almin. And the three times "holy" are three kinds of drawing down, to the three worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah.

7 והענין כי כל נברא יש לו ב' מיני חיות הא' החיות המתלבש בתוכיותו כנשמה לגוף שממלא את הגוף והוא חי ממנה והוא מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שהוא החיות המתלבש בעלמין כנ"ל.

The explanation is this: every created being has two kinds of life-force. The first is the life-force that is clothed within its inner being, like a soul in a body, which fills the body, and [the body] lives from it. This is from the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is the life-force clothed in the worlds, as mentioned above.

והב' הוא חיות הסובב ומקיף עליו מלמעלה ששורה עליו ואינו נתפס בו וכענין שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] דאכל בי עשרה שכינתא שריא

The second is the life-force that surrounds and encompasses it from above, which rests upon it and is not grasped within it; as in what our Sages, of blessed memory, said, "Upon every [gathering of] ten the Shechinah rests."

שאין זה גילוי השכינה אליהם ממש אלא השראה ששורה מלמעלה בבחי' סובב (ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא פועל פעולה בהם שהרי על ידי זה תפלתם מכוונת יותר כנודע כמ"ש במ"א כו')

This is not an actual revelation of the Shechinah to them, but a resting [presence] that rests from above, in the manner of sovev (encompassing). (Even so, it has an effect on them, for through this their prayer is more concentrated, as is known and as is explained elsewhere, etc.)

וזהו שאומרים ג"פ [ג' פעמים] קדוש קדוש קדוש לפני ה' צבאות שהם ג' המשכות אור וחיות המקיף מבחי' סוכ"ע לג' עולמות דבי"ע כנ"ל

And this is why they say "holy" three times, "Holy, holy, holy," before "Havayah of hosts": these are three drawings down of encompassing light and life-force, from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), to the three worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah, as mentioned above.

ואמנם גם אור זה המקיף הוא רק המשכת הארה בלבד מסוכ"ע בעצמו וזהו קדוש בוא"ו

However, even this encompassing light is only the drawing down of an illumination alone from sovev kol almin itself; and this is kadosh with a vav.

אבל סוכ"ע בעצמו למעלה מעלה מערך זה והוא בחי' קדש בלא וא"ו שהוא לי' [לשון] הבדלה שהוא מובדל בערך וכענין הגבל את ההר וקדשתו

But sovev kol almin itself is far, far above this measure, and it is the level of kodesh without a vav, which is a term for separation: it is set apart beyond all relation, as in "Set bounds around the mountain and sanctify it."

ושם הוא עליית הנשמה ע"י מעשה המצות כמאמר אשר קדשנו במצותיו בקדש העליון ממש (והיינו לפי שהמצות הם רצון העליון ב"ה חכמתו ורצונו ממש ע"כ בהם ועל ידם מתעלים הנשמות לבחי' קדש העליון ממש ועמ"ש מזה בד"ה מי מנה הנ"ל).

And it is there that the soul ascends, through the practical performance of the mitzvos, as in the saying, "Who has sanctified us with His commandments": in the very supernal holiness (kodesh ha'elyon). (That is, because the mitzvos are the supernal will, blessed be He, His very wisdom and will; therefore in them and through them the souls are raised to the level of the very supernal holiness. See what is written on this in the discourse beginning "Who has counted," mentioned above.)

וזהו הירידה צורך עליה ששרשה הוא בבחי' טהורה היא. מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין]. וע"י ירידתה בגוף נאמר ואנשי קדש תהיון לי שיתעלו בבחי' קדש העליון ממש שהוא סוכ"ע וע' בזהר פ' משפטים (דקכ"א סע"א [סוף עמוד א])

And this is the descent for the sake of an ascent: its root is in the level of "it is pure," from the level of memalei kol almin; and through its descent into a body it is said, "And you shall be holy (kodesh) people to Me," that they will be raised to the level of the very supernal holiness, which is sovev kol almin. See the Zohar, Parshas Mishpatim (p. 121a, at the bottom).

ולכן ארז"ל [ארז"ל] עתידים צדיקים שיאמרו לפניהם קדוש להמשיך מבחי' קדש העליון ששם יתעלו הצדיקים להיות המשכה בהעולמות שהמשכה זו נקרא קדוש כנ"ל.

Therefore our Sages, of blessed memory, said, "In the future, 'holy' will be said before the righteous": to draw down from the level of the supernal holiness, where the righteous will be raised, so that there will be a drawing down into the worlds; for this drawing down is called kadosh, as mentioned above.

וזהו שנק' המצות לבושים. פי' כמו הלבוש שהוא מקיף וסובב על האדם ואינו מתלבש בתוכו וכך ע"י המצות נמשך גילוי אור א"ס ב"ה הסוכ"ע ומאיר על נפשו להיות בטלה ומתכללת בו והוא למעלה מבחי' ההארה המתלבשת בתוכיות כנ"ל.

And this is why the mitzvos are called garments. That is: like a garment, which encompasses and surrounds a person and is not clothed within him, so through the mitzvos a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is sovev kol almin, is drawn down and shines upon his soul, so that it is nullified and included in it; and this is above the level of the illumination that is clothed within, as mentioned above.

ולכן ימי האדם קצובים לו במספר כך וכך היינו לפי ערך ההמשכות שצריך להיות לו להעלות נפשו ולקשרה באור א"ס ב"ה:

Therefore a person's days are allotted to him in such-and-such a number, that is, according to the measure of the drawings down he must have in order to raise his soul and bind it to the Infinite Light, blessed be He.

8 ג ואמנם הכח הזה במצות הוא כי הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] מצות צריכות כוונה. וענין הכוונה היא לקיים מצות המלך הקב"ה

3. Now, this power in the mitzvos is because our Sages, of blessed memory, said, "Mitzvos require intention (kavanah)." And the intention is to fulfill the command of the King, the Holy One, blessed be He;

דהיינו שבכל המצות שעושה יהיה כוונתו שעושה כדי לקיים מצות בוראו וכנזכר בכהאריז"ל [בכתבי האריז"ל] שאפילו קודם ק"ש [קריאת שמע] אחד ואהבת צ"ל הריני מקבל עלי עול מ"ע [מצות עשה] של ק"ש [קריאת שמע] כו'

that is, in every mitzvah he does, his intention should be that he does it in order to fulfill the command of his Creator. As is mentioned in the writings of the Arizal, even before the recital of the Shema, [with its] "One" and "And you shall love," one must say, "I hereby take upon myself the yoke of the positive commandment of the recital of the Shema," etc.,

הגם שהדברים מתיישבים על הלב מצד עצמם שהרי כשמתבונן בגדולת ה' אחד ממילא יבא לבחי' ואהבת מ"מ צריך לכוין שעושה הכל לשם מצוה בלבד מפני שכך נצטווה להתבונן בגדולתו ולעורר את האהבה

even though these things settle in the heart of their own accord, for when he contemplates the greatness of "Havayah is One," he will come of itself to the level of "And you shall love." Nevertheless, he must intend that he does it all solely for the sake of the mitzvah, because that is what he was commanded: to contemplate His greatness and to arouse the love.

והטעם הוא מפני כי מדת מלכותו יתברך היא למעלה מבחי' התלבשות החיות שבתוך הנבראים וכמשל המלך שאין עצמיותו מתפשט תוך כל המדינה רק שמו בלבד נקרא עליהם שהוא בחי' הארה ממנו.

The reason is that His attribute of Malchus (sovereignty), may He be blessed, is above the level of the life-force's being clothed within created beings; as in the analogy of a king, whose essence does not spread through the whole country: only his name alone is called upon them, which is the level of an illumination from him.

וכשמקבל עליו מצות המלך שהיא למעלה מהתלבשות והתפשטות החיות שבנבראים עי"ז דוקא תתעלה נפשו בקדש העליון שהוא למעלה מגדר השתלשלות החיות שבתוך העולמות כנ"ל כי נעוץ תחלתן בסופן דייקא.

And when he takes upon himself the command of the King, which is above the clothing and spreading of the life-force in created beings, it is precisely through this that his soul will be raised into the supernal holiness, which is above the bounds of the chain of descent (hishtalshelus) of the life-force within the worlds, as mentioned above; for "their beginning is wedged in their end," precisely.

(כי אבא יסד ברתא שהמל' שרשה מחכמה עילאה קדש העליון ממש ולכן גם היא נק' קדש וכמ"ש בזהר פ' פינחס) (דרנ"ד ע"ב) דכתיב כי קדש היא לכם ע"ש

(For "Abba founded the daughter": Malchus is rooted in supernal Chochmah, the very supernal holiness, and therefore it too is called kodesh ("holy"), as is written in the Zohar, Parshas Pinchas (p. 254b), [on] what is written, "For it is holy to you"; see there.

וגם שרשה בבחי' כתר שלכן נק' כי"ע [כתר עליון] דאיהי כתר מל' כו'

And it is also rooted in the level of Keser; therefore it is called Keser Elyon (the Supernal Crown), for "it is the Keser of Malchus," etc.

וע' מ"ש מזה בד"ה מי מנה הנ"ל גבי אף עשיתיו וע' מ"ש במ"א בענין מאמר שמואל לשאול כי שמוע מזבח טוב כו'

See what is written on this in the discourse beginning "Who has counted," mentioned above, regarding "I even made him"; and see what is written elsewhere on Shmuel's words to Shaul, "For to obey is better than sacrifice," etc.;

ומ"ש בד"ה ועתה יגדל נא כח אד' וזהו ענין זרקא מקף שופר הולך סגולתא דאי' בת"ז [בתיקוני זהר] [דאיתא]

and what is written in the discourse beginning "And now, let the power of Ado-nai be great.") And this is the meaning of "zarka, makaf, shofar holech, segolta" [the names of a sequence of cantillation notes], as is stated in the Tikkunei Zohar:

שמדת מלכותו יתברך נק' זרקא דאזדריקת למעלה מעלה והולכת עמה סגולתא היא בחינת ישראל עם סגולתו להיות גם הם נזרקים בקדש העליון שלמעלה מהשתלשלות כנ"ל והוא בחי' הסובב כולא עלמין כנ"ל.

His attribute of Malchus, may He be blessed, is called zarka, for it is thrown higher and higher, and with it goes segolta, which is the level of Israel, His treasured people (am segulaso), so that they too are thrown into the supernal holiness, which is above the chain of descent, as mentioned above; and this is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), as mentioned above.

(ועיין מ"ש מענין סגול וסגולה בד"ה נאוו לחייך בתורים ובד"ה אסרי לגפן והיינו ע"ש [על שם] האהבה הטבעית שירושה לנו מאבותינו כו'

(See what is written on segol [the vowel of three dots] and segulah [treasure] in the discourse beginning "Your cheeks are comely with rows [of jewels]" and in the discourse beginning "Binding his foal to the vine." That is, [segulah] is named for the natural love that is our inheritance from our forefathers, etc.;

וזהו כענין טהורה היא וע"י המצות מתעלים למעלה יותר בבחי' קדש העליון כנ"ל ועמ"ש בד"ה וידבר אלקים כו' וארא אל אברהם כו' ושמי כו' ע"ש)

and this is like "it is pure," while through the mitzvos they are raised higher, to the level of the supernal holiness, as mentioned above. See what is written in the discourse beginning "And Elokim spoke," etc., "And I appeared to Avraham," etc., "and My Name," etc.; see there.)

והיינו הא דכתיב אני כברוש רענן. ברוש הוא עץ ארז הגבוה ורענן הוא כשעדיין רך שיכולים לכפוף ראשו עד למטה מאד וכשיעמידו עליו איזה דבר אח"כ כשיגביה מאליו ויעמיד על עמדו יזרק ויגביה אותו דבר למעלה גם מראשו כנודע.

And this is what is written, "I am like a fresh berosh (berosh ra'anan)." Berosh is the tall cedar tree, and ra'anan is when it is still soft, so that its top can be bent down very low; and when something is placed upon it, afterwards, when it lifts itself and returns to its standing position, it will hurl and lift that thing up even higher than its own top, as is known.

כך אני היא מדת מל' ית' היא כברוש רענן שירדה ונתלבשה במצות גשמיים אבל אח"כ היא מתרוממת עד רום המעלות

So "I" (ani), which is His attribute of Malchus, may He be blessed, is "like a fresh berosh": it descended and was clothed in physical mitzvos, but afterwards it is raised up to the highest heights,

ומעלית ג"כ את האדם המקיים המצות להיות עולה גם למעלה מבחי' המל' גם בעודנה למעלה טרם ירידתה והיא בחי' קדש העליון הסוכ"ע כנ"ל.

and it also raises the person who fulfills the mitzvos, so that he rises even above the level of Malchus as it is while still above, before its descent; and this is the level of the supernal holiness, sovev kol almin, as mentioned above.

9 וע"ז נאמר וצדקה תרומם גוי. שכל המצות נק' בשם צדקה כמ"ש וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת שהמצות מרוממי' [מרוממים] ומגביהים את נש"י [נשמות ישראל] למעלה מעלה

And of this it is said, "Righteousness (tzedakah) exalts a nation": for all the mitzvos are called by the name tzedakah, as it is written, "And it will be righteousness (tzedakah) for us, if we take care to do all this commandment"; for the mitzvos exalt and lift up the souls of Israel higher and higher.

ועמ"ש מזה בד"ה השמים כסאי גבי והארץ הדום רגלי וביותר מצות תלמוד תורה שהיא כנגד כולם כי אותיות התורה נקראו סוסים כמו סוס ורוכבו רמה שהסוס מגביה ונושא את הרוכב למקום שאינו יכול להגיע שם בעצמו

See what is written on this in the discourse beginning "The heavens are My throne," regarding "and the earth is My footstool." And this is especially so of the mitzvah of Torah study, which is equal to them all, for the letters of the Torah are called horses, as in "horse and its rider, ramah [raised high]": for the horse lifts and carries the rider to a place he cannot reach by himself.

ואפשר שזהו ג"כ ענין זרקא כאבנא בקירטא אשר אבנים הם אותיות כו'

And perhaps this too is the meaning of "zarka, like a stone in a sling," for the stones are letters, etc.

והנה כתיב ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם. כי הנה עיקר עליית נש"י [נשמות ישראל] שמתעלים מבחינת ומדרגת טהרה לבחי' ומדרגת ואנשי קדש תהיון לי קדש ישראל להי'. הנה עלייה זו היא בשבת.

Now, it is written, "And you shall keep the Shabbos, for it is holy (kodesh) to you." For the main ascent of the souls of Israel, when they are raised from the level and rank of purity to the level and rank of "And you shall be holy (kodesh) people to Me," "Israel is holy (kodesh) to Havayah": this ascent is on Shabbos.

כי הגם דעלייה זו הוא ע"י התומ"צ [התורה ומצות] אשר קדשנו במצותיו. אך גם עליית התומ"צ [התורה ומצות] של כל ששת ימי המעשה הוא ע"י השבת.

For although this ascent is through the Torah and mitzvos, "Who has sanctified us with His commandments," yet the ascent of the Torah and mitzvos of all the six workdays is also through Shabbos.

10 והיינו כי יש קדש תתאה שהיא בחי' מל' עצמה וקדש עליון הוא חכמה עילאה והמצות הם נק' מצות המלך. אך בשבת הוא עליית המל' בבחי' קדש העליון ממש.

That is: there is a lower holiness (kodesh tata'ah), which is the level of Malchus itself, and the supernal holiness (kodesh elyon), which is supernal Chochmah; and the mitzvos are called the commands of the King. But on Shabbos there is the ascent of Malchus into the level of the very supernal holiness.

וזהו כי קדש היא לכם היינו עליית בחי' מלכותו יתי' למקורה ושרשה בחי' קדש העליון שמשם חוצבה דאבא יסד ברתא

And this is "for it is holy (kodesh) to you": the ascent of the level of His Malchus, may He be blessed, to its source and root, the level of the supernal holiness, from which it was hewn, for "Abba founded the daughter."

(ועי"ז יש למצוא סמך למנהג המבואר בפע"ח [בפרי עץ חיים] לטבול א"ע [את עצמו] במקוה בערב שבת כי בחי' שבת נקרא קדש היא לכם ולכן צ"ל תחלה בחינת טהרה כו')

(Through this one can find support for the custom, explained in Pri Etz Chaim, of immersing oneself in a mikveh on the eve of Shabbos: since Shabbos is called "it is holy (kodesh) to you," there must therefore first be the level of purity, etc.)

והנה הטעם שעלייה זו היא בשבת כי הנה נודע ענין השבת שהוא לשון שביתה ונייחא דרוחא

Now, the reason this ascent is on Shabbos is that, as is known, Shabbos is a term for ceasing (shevisah) and for rest of the spirit,

כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ ע"י ע"מ [עשרה מאמרות] יהי אור שהוא בחי' ירידת הדבור ובתוכו המחשבה כו' להיות נמשך ומתפשט ומלובש בתוך הנבראים

for "in six days Havayah made the heavens and the earth" through the Ten Utterances, "Let there be light," which is the level of the descent of speech, and within it thought, etc., so as to be drawn down, spread out and clothed within the created beings.

ובשבת הוא עליית הדבור בחכמה עילאה ועמ"ש מזה בד"ה שובה ישראל עד והוא בחי' עליית מדת מל' בבחי' קדש העליון

And on Shabbos there is the ascent of speech into supernal Chochmah (see what is written on this in the discourse beginning "Return, O Israel, unto"). And this is the level of the ascent of the attribute of Malchus into the level of the supernal holiness,

כי נעוץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן כנ"ל וכמשל אדם השובת ונח ממלאכת עבודה ששכלו ומחשבתו המלובשת בתוך המעשה חוזרות ומתעלות למקורן.

for "their beginning is wedged in their end, and their end in their beginning," as mentioned above; as in the analogy of a person who ceases and rests from his labor, whose intellect and thought, which were clothed in the deed, return and rise to their source.

11 וזהו קדש ישראל להי' ראשית תבואתה. תבואתה נק' דגנך ותירושך ויצהרך. דגנך זה התלמוד בהלכות הנגלות לנו

And this is "Israel is holy (kodesh) to Havayah, the first of its produce." "Its produce" is called "your grain, your wine and your oil." "Your grain" is the study of the laws that are revealed to us.

ותירושך נכנס יין יצא סוד הם פנימית התורה הנקרא רזין דאורייתא ויצהרך שמן שצף ע"ג [על גבי] יין הוא רזא דרזין

"And your wine": "wine entered, the secret came out," which is the inner dimension of the Torah, called the secrets of the Torah (razin d'oraysa); "and your oil," the oil that floats on top of the wine, is the secret of secrets (raza d'razin).

שכל אלה נק' תבואות כי יש תבואות שדה ותבואת הכרם וכמשארז"ל [וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] זית נמי תבואה איקרי כו' וישראל יתעלו בבחי' קדש שהוא ראשית להתורה.

All these are called "produce," for there is produce of the field and produce of the vineyard, and as our Sages, of blessed memory, said, "The olive too is called produce," etc. And Israel will be raised to the level of kodesh, which is reishis ("first") to the Torah.

12 והענין ע"ד הנ"ל כי מתחלה ישראל הם למטה מן התורה כמאמר תלת קשרין מתקשרין דא בא ישראל באורייתא כו' שישראל הם מקבלים מהתורה

The explanation is along the lines of the above: at first Israel are below the Torah, as in the saying, "Three knots are bound one to another: Israel to the Torah," etc., for Israel receive from the Torah;

אבל אח"כ הם מתעלים למעלה ממנה וכענין שנאמר ועשיתם אתם וכן אשר יעשה אותם האדם שישראל הם הממשיכים אור א"ס לבחינת התורה להיות אא"ס [אור אין סוף] מתלבש בחכמה שזהו פי' עוסק בתורה לשמה לשמ"ה ממש וכמ"ש במ"א.

but afterwards they are raised above it, as in what is said, "And you shall make them," and likewise, "which a person shall make": for Israel are the ones who draw down the Infinite Light (Or Ein Sof) into the level of the Torah, so that the Infinite Light is clothed in Chochmah. This is the meaning of one who "occupies himself with Torah lishmah": li-shmah, "for its [the Torah's] sake," in the literal sense, as is explained elsewhere.

וזהו שאמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] שמתחלה יהיה בתורת ה' חפצו ואחר כך ובתורתו יהגה שנקראת על שמו וד"ל [ודי למבין]:

And this is what our Sages, of blessed memory, said: that at first "his desire is in the Torah of Havayah," and afterwards "in his Torah he meditates," for it is called by his name. This suffices for one who understands.

13 ד אך כל זה הוא בקיום התורה והמצות אבל בהיפוך העובר ופוגם אפילו בביטול מ״ע [מצות עשה] ואפילו מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק

4. But all this is when the Torah and mitzvos are kept. In the opposite case, one who transgresses and causes a blemish, even by neglecting a positive commandment, and even one who is able to occupy himself with Torah and does not,

הרי עושה חסרון בהמשכת בחי׳ קדש העליון וכ״ש [וכל שכן] בעברו על מל״ת [מצות לא תעשה] דאורייתא או דרבנן הרי ע״ז מטמא נפשו שהיא בחי׳ טהורה וכו׳ וכמו שע״י המצות היא מתעלית מבחי׳ טהרה לבחי׳ קדושה

causes a lack in the drawing down of the level of the supernal holiness; and all the more so when he transgresses a prohibitive commandment, of the Torah or of the Rabbis: through this he defiles his soul, which is the level of "pure," etc. And just as through the mitzvos it is raised from the level of purity to the level of holiness,

וזהו ענין והיתה נפש אדוני צרורה בצרור כו׳ כמו הזורק אבן ע״י הצרור שמגביהו למעלה מטבעו. כך הוא העלייה ע״י המצות.

and this is the meaning of "And the soul of my master shall be bound in the bundle (tzerurah bi-tzror)," etc., like one who throws a stone by means of the bundle (tzeror) [of a sling], which lifts it higher than its nature, so is the ascent through the mitzvos;

14 וכך לעומת זה על ידי העוונות כתיב ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע שנזרקת למרחוק מאד בסטרא דמסאבא

and so, correspondingly, through sins, it is written, "And the soul of your enemies He shall sling out from the hollow of a sling": it is thrown very far away, into the side of impurity,

מה שהוא רחוק מאד מאד מבחי׳ טהורה היא וכו׳ וכמ״ש במ״א בד״ה כי ביום הזה יכפר.

which is very, very far from the level of "it is pure," etc., as is explained elsewhere, in the discourse beginning "For on this day He shall atone."

והתיקון לזה הוא לדלג שור ע"י התשובה להמשיך מבחי' היותר גבוה גם מבחי' הקדש עליון שבזה ימולאו כל הפגמים והחסרונות שנעשו בקדש

The remedy for this is "to leap over a wall" through teshuvah: to draw down from a level higher even than the supernal holiness, by which all the blemishes and lacks that were made in the Holy (kodesh) will be filled;

והיינו ע"י כה"ג [כהן גדול] שנכנס ביוה"כ [ביום הכפורים] לבית קדש הקדשים אשר בחי' קדש הקדשים הוא למעלה מעלה גם מבחי' קדש העליון

that is, through the Kohen Gadol, who on Yom Kippur enters the House of the Holy of Holies; for the level of the Holy of Holies is far, far above even the level of the supernal holiness.

וכמ"ש בזהר ס"פ משפטים (דקכ"א סע"א [סוף עמוד א]). שהחכמה שהיא בחי' קדש העליון נפקא מאתר דאקרי קדש הקדשים וזהו ענין והחכמה מאין תמצא.

As is written in the Zohar at the end of Parshas Mishpatim (p. 121a, at the bottom), Chochmah, which is the level of the supernal holiness, "comes out from the place called Holy of Holies." And this is the meaning of "And Chochmah is found from ayin (nothing)."

ועיין עוד בזהר בראשית (דמ"ה סע"א [סוף עמוד א] וע"ב). ובפ' פקודי (דרס"א)

See further in the Zohar, Bereishis (p. 45a, at the bottom, and 45b), and in Parshas Pekudei (p. 261).

וע' עוד בפ' יתרו (דס"ז ע"ב) גבי אית מלך לעילא דאיהו רזא דקדש הקדשים ותחותיה אית כהן כו' דאקרי גדול כו' ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם וזהו ענין המלך הקדוש שאומרים בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה]

And see further in Parshas Yisro (p. 67b), regarding "There is a King above, who is the mystery of the Holy of Holies, and beneath Him there is a Kohen," etc., "who is called great," etc.; and in the commentary of the Ramaz [R. Moshe Zacuto] there. And this is the meaning of "the holy King" that is said during the Ten Days of Teshuvah.

וביאור הענין היינו כי קדש העליון זהו בחי' סוכ"ע שאינו מתלבש בבחי' עלמין כ"א סובב ומקיף עליהם שלכן נקרא קדש כנ"ל.

The explanation of the matter is that the supernal holiness is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), which is not clothed within the worlds but surrounds and encompasses them; that is why it is called kodesh, as mentioned above.

אך באמת גם בחי' סוכ"ע אינו ערוך למהותו ועצמותו ית' שאינו בגדר עלמין כלל לא בבחי' סובב ולא בבחי' ממלא

But in truth, even the level of sovev kol almin bears no comparison to His being and essence, may He be blessed, which is not within the bounds of worlds at all, neither as encompassing (sovev) nor as filling (memalei).

וזהו פי' ולא נערוך אליו קדושתו. שאפי' [שאפילו] בחי' קדש העליון אינו ערוך אליו כלל.

And this is the meaning of "His holiness is not comparable to Him": even the level of the supernal holiness is not comparable to Him at all.

15 ועמ"ש בד"ה ועשית ציץ זהב בענין קדש למד מלמטה הוי' מלמעלה שבחינת קדש למד הוא עדיין מלמטה לגבי שם הוי' דלעילא כו' ע"ש ולכן נקרא קדש הקדשים שהוא מובדל ומרומם גם מבחי' סוכ"ע שהוא בחי' קדשים.

See what is written in the discourse beginning "And you shall make a plate (tzitz) of gold," on "kodesh with the lamed below, and Havayah above": that the level of "kodesh la-" is still below relative to the Name Havayah above, etc.; see there. And therefore it is called the Holy of Holies (Kodesh HaKodashim), for it is separated and exalted even above the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), which is the level of "holies" (kodashim).

16 וכמ"ש והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים וע"י שממשיכים מבחי' קדש הקדשים ע"ז מתמלאים כל החסרונות

As it is written, "And the curtain shall separate for you between the Holy and the Holy of Holies." And by drawing down from the level of the Holy of Holies, all the lacks are thereby filled,

כי בחי' קדה"ק [קודש הקדשים] הוא הממלא כל שמהן ונקרא שלימו דכולהון וכמשל המעיין שנסתם ונהר שנחרב ויבש שחופרין בעומק יותר כו' וכמ"ש במ"א.

for the level of the Holy of Holies is that which "fills all the Names" and is called "the perfection of them all"; like the analogy of a spring that was stopped up and a river that was ruined and dried up, where one digs deeper, etc., as is explained elsewhere.

וזהו וכפר על הקדש מטומאות בנ"י [בני ישראל] שימשיך וימלא כל הפגמים שנעשו בבחי' קודש העליון ע"י טומאות בנ"י [בני ישראל] כנ"ל ועיין בזהר ח"ב [חלק ב'] (דקפ"ה ע"ב ודרי"ט ע"ב)

And this is "And he shall atone for the Holy, from the impurities of the children of Israel": that he will draw down and fill all the blemishes that were made in the level of the supernal holiness through the impurities of the children of Israel, as mentioned above. See the Zohar, Part II (pp. 185b and 219b).

והנה באמת גם עכשיו התשובה מועלת לזה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] יש קונה עולמו בשעה א' והיינו מפני שהעוה"ז הוא עולם התמורה שבו האדם יכול לשנות את טעמו מרע לטוב מיד כרגע

Now, in truth, even now teshuvah is effective for this, as our Sages, of blessed memory, said, "There is one who acquires his world in a single hour." That is because this world is the world of change (temurah), in which a person can change his mind from evil to good immediately, in an instant;

שהרי ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] שעבר עבירה ביום אל תהרהר אחריו בלילה שבודאי עשה תשובה ואינו כמו העוה"ב [העולם הבא] ששם הכל בהדרגה כפי הראוי ע"פ הדין

for our Sages, of blessed memory, said, "A Torah scholar who committed a transgression by day, do not suspect him at night," for he has certainly done teshuvah. It is not like the World to Come, where everything is gradual, as is fitting according to the law.

וצ"ל כף הקלע תחלה ואח"כ גיהנם ואח"כ ג"ע [גן עדן] התחתון ואח"כ ג"ע [גן עדן] העליון משום שעוה"ב [שעולם הבא] הוא בחי' זיו השכינה וא"א לקבל האור והזיו אלא בהדרגה

There must first be the "hollow of the sling," then Gehinnom [where souls are cleansed], then the lower Gan Eden, and then the higher Gan Eden; because the World to Come is the level of the radiance of the Shechinah, and it is impossible to receive the light and the radiance except gradually.

אבל בעוה"ז נמשך מבחי' שלמעלה מכל ההשתלשלות והוא השוה ומשוה קטן וגדול משום דקמיה כחשכה כאורה וגם חשך לא יחשיך כנודע

But in this world there is a drawing down from the level that is above all of the chain of descent (hishtalshelus), and He is the One who "is equal and makes small and great equal," because before Him "darkness is as light," and also "darkness does not darken," as is known.

וכמ"ש במ"א בד"ה צו את בנ"י [בני ישראל] כו' את קרבני לחמי כו'.

And so it is explained elsewhere, in the discourse beginning "Command the children of Israel," etc., "My offering, My bread," etc.

17 והטעם משום שעוה"ב [שעולם הבא] נק' עולם ברור שכבר נברר כל דבר ובא על מקומו וא"א להיות שינוי מזו לזו

The reason is that the World to Come is called a "clear world" (olam barur), in which everything has already been refined (nivrar) and has come to its place, and there can be no change from one to another.

משא"כ בעוה"ז שהוא קודם גמר הבירור עדיין ושורה בו בחי' המברר שהוא הוא כל יכול לשנות מרע לטוב כו'.

Whereas in this world, which is still before the completion of the refinement (birur), there rests within it the level of the One who refines, and He is the All-Capable, to change from evil to good, etc.

18 ולכן כתיב מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ שמים וארץ הם ג"ע [גן עדן] עליון ותחתון

Therefore it is written, "Whom do I have in heaven? And with You (ve-imcha) I desire nothing on earth." "Heaven" and "earth" are the higher and lower Gan Eden.

וכן ועמך הוא כענין מ"ש כי עמך מקור חיים שמקור חיים הוא זיו השכינה המאיר בג"ע [בגן עדן] נקרא עמך שהוא טפל ובטל אצלו ית'.

And likewise, "with You" is like what is written, "For with You (imcha) is the source of life": the "source of life," which is the radiance of the Shechinah that shines in Gan Eden, is called "with You," for it is secondary and nullified beside Him, may He be blessed.

ובכולן אין לי חפץ זולת בעצמותו ית' דוקא שהוא הכל יכול כנ"ל.

And in all of them I have no desire, except in His essence, may He be blessed, specifically, for He is the All-Capable, as mentioned above.

אך הנה עכ"ז [עם כל זה] הרי ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] עבר אדם על ל"ת [לא תעשה] ושב תשובה תולה ויוהכ"פ [ויום הכפורים] מכפר כי להיות המשכה זו מבחי' קדש הקדשים זהו בחי' יוהכ"פ [יום הכפורים] שבו נכנס כה"ג [כהן גדול] בבית קדש הקדשים.

Yet even so, our Sages, of blessed memory, said, "If a person transgressed a prohibition and did teshuvah, [teshuvah] suspends and Yom Kippur atones," because for this drawing down to come from the level of the Holy of Holies, that is the level of Yom Kippur, on which the Kohen Gadol enters the House of the Holy of Holies.

19 והנה סדר עבודת כה"ג [כהן גדול] הוא שלוקח דם הפר ודם השעיר ומזה נגד הארון בין הבדים שבארון מונחים הלוחות שכתוב בהן אנכי ולא יהיה לך

Now, the order of the service of the Kohen Gadol is that he takes the blood of the bull and the blood of the goat and sprinkles opposite the Ark, between the poles; for in the Ark lie the Tablets, on which is written "I am" and "You shall have no [other gods]."

אנכי כולל כל המ"ע [המצות עשה] ולא יהי' [יהיה] כולל כל מל"ת [מצות לא תעשה] ובהעלאת דם לשם יכופרו כל הפגמים שנעשו בקדש.

"I am" includes all the positive commandments, and "You shall have no" includes all the prohibitive commandments. And through bringing up the blood there, all the blemishes that were made in the Holy will be atoned.

כי הנפש אלקית שבאדם מצד עצמה אינה חוטאת כלל רק נפש הבהמית היא הנפש החוטאת ומתכפרים עוונותיה ע"י הקרבת דם הקרבנות

For the G-dly soul in a person, of itself, does not sin at all; only the animal soul is the soul that sins, and its sins are atoned through offering the blood of the offerings,

כי הבהמות בשרשן הם למעלה מבחי' האדם וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אחור וקדם צרתני אחור למע"ב [למעשה בראשית] שהרי תחלה נאמר תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש כו'.

for animals, in their root, are higher than the level of man; as our Sages, of blessed memory, said, "'Behind and before You formed me': behind, [last] in the work of creation." For first it is said, "Let the earth bring forth living creatures after their kind, cattle and creeping things," etc.,

20 ואח"כ מאמר נעשה אדם כו' וכנודע גם ממה שאנו רואים בגשמיות שהאדם ניזון ומקבל חיות מדצ"ח [מדומם צומח חי]

and afterwards the utterance "Let us make man," etc. And as is known also from what we see physically: man is nourished and receives life from the inanimate, the vegetative and the animal;

שהרי ארץ שהיא בחי' הדומם היותר אחרונה במדרגה הנה ממנה יצא לחם והיתה לראש פנה לצח"מ [לצומח חי מדבר].

for the earth, which is the level of the inanimate, the very lowest in rank, from it bread comes forth, and it has become the cornerstone for the vegetative, the animal and the speaking.

21 וכן הצומח וחי נגד המדבר שהוא מקבל חיות מהם וגם מוסיפים דעת באדם כמו שמצינו בר"נ [ברב נחמן] כששאלו ממנו בענין ה' בקר וה' חצאי בקר אמר עדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו' חמרא וריחי פיקחני

And so too the vegetative and the animal, relative to the speaking: he receives life from them, and they also add understanding (daas) to a person; as we find with Rav Nachman, when they asked him about "five cattle" and "five half-cattle," he said, "I have not yet eaten ox meat," etc., "wine and fragrance make me sharp."

הרי קיבל ענין גדול שבתורה שהוא אותו הדין הנ"ל מאכילת בישרא דתורא

Thus he received a great matter in the Torah, namely that law mentioned above, from eating ox meat.

והיינו לפי ששרשן ממקום גבוה מאד נעלה רק שנפלו וירדו למטה מטה עד שהם למטה מהדעת

That is because their root is from a very high and exalted place, only they fell and descended lower and lower, until they are below understanding (daas).

כי הבהמה אין לה שכל אבל שרשה למעלה מהדעת וכאשר היא מתבררת מוספת כח וחיות באדם ונותנת לו דעת כו'

For an animal has no intellect, but its root is above understanding; and when it is refined, it adds strength and vitality to a person and gives him understanding, etc.

וכמ"כ [וכמו כן] הוא ענין ההזאה שמוציא דם הפר והשעיר שהוא עיקר פנימית החיות שלהם ומעלה אותם עד מקום הלוחות והארון ואז הוא ממשיך ממקום גבוה מאד נעלה ומכפר וממלא כל הפגמים שנעשו בקדש כו'

And so too is the matter of the sprinkling: he takes out the blood of the bull and the goat, which is the essence of their inner life-force, and brings them up to the place of the Tablets and the Ark; and then he draws down from a very high and exalted place, and atones for and fills all the blemishes that were made in the Holy, etc.

(וענין ההזאה זהו ענין תשובה בחילא יתיר וזהו ע"ד הנזכר לעיל בענין זרקא וכמ"ש במ"א בענין מדלג כו' וע"ז נמשך גם כן מלמעלה בחי' וזרקתי עליכם מים טהורים שהוא מלמעלה מסדר השתלשלות כנודע):

(The sprinkling is teshuvah "with greater strength," and this is along the lines of what was mentioned above on zarka, and as is explained elsewhere on "leaping," etc.; and through this there is also drawn down from above the level of "And I will sprinkle (zarakti) pure water upon you," which is from above the order of the chain of descent (hishtalshelus), as is known.)

22 ה והנה עם כל הנ"ל יובן ענין שבת שבתון.

5. Now, with all the above, the matter of Shabbos Shabbason will be understood.

והוא כענין מ"ש עולת שבת בשבתו. שכמו ששבת לגבי ששת ימי המעשה הוא עליית העולמות שמתעלים מאד נעלה. כך הוא בחי' שבת שבתון לגבי שבת שהוא בחי' שבת של השבתות של כל השנה.

It is like what is written, "The burnt offering of Shabbos, on its Shabbos." For just as Shabbos, relative to the six workdays, is the ascent of the worlds, in which they are raised very high, so is the level of Shabbos Shabbason relative to Shabbos: it is the level of the Shabbos of the Shabbosos of the whole year.

ועיין בזהר ס"פ אחרי (דע"ט ע"ב) והוא בחי' קדש הקדשים שזהו בחי' יוהכ"פ [יום הכפורים]

See the Zohar at the end of Parshas Acharei (p. 79b). And it is the level of the Holy of Holies, which is the level of Yom Kippur.

כי שבת נקרא קדש אבל ביוה"כ [ביום הכפורים] נכנס הכ"ג לקדש הקדשים שהוא מקור כל בחי' הקדשים והוא שלימו דכולהו וממלא כל שמהן כנ"ל והיינו בחי' י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] המתגלים ביוכ"פ [ביום כפור / ביום הכפורים] שהן עליונות מאד ומהם מקור הסליחה והמחילה כנודע.

For Shabbos is called "holy" (kodesh), but on Yom Kippur the Kohen Gadol enters the Holy of Holies, which is the source of all the levels of "holy," and it is "the perfection of them all" and "fills all the Names," as mentioned above; that is, the level of the Thirteen Attributes of Mercy that are revealed on Yom Kippur, which are very high, and from them is the source of pardon and forgiveness, as is known.

23 והנה כאן כתיב שבת שבתון הוא לשון דכר וגם כתיב ועניתם בתשעה ובפ' אחרי כתיב היא לשון נוקבא ולא נזכר בתשעה אלא ועניתם סתם.

Now, here it is written "Shabbos Shabbason hu," a masculine term, and it is also written "and you shall afflict ... on nine"; whereas in Parshas Acharei it is written hi, a feminine term, and "on nine" is not mentioned, only "and you shall afflict" without qualification.

והענין כי הא בהא תליא כי פי' הוא לשון דכר היינו שישראל הם במדרגת דכר והם המשפיעים וממשיכים גילוי הארה זו בכחם

The explanation is that the one depends on the other. For the meaning of hu, a masculine term, is that Israel are at the rank of the masculine, and they are the ones who bestow and draw down the revelation of this illumination by their own power;

וע"ד שנז' [שנזכר] למעלה בפ' קדש ישראל לה' ראשית תבואתה שישראל הם ראש ומקור להתורה וכמ"ש ועשיתם אתם כנ"ל

along the lines of what was mentioned above on "Israel is holy to Havayah, the first of its produce," that Israel are the head and source of the Torah, and as it is written, "And you shall make them," as mentioned above.

והיינו ע"י ועניתם את נפשתיכם בתשעה ופי' בתשעה ולכאורה בתשיעי מבע"ל אבל הענין דקאי על כל הט' מדות שבנפש שכולם יהיו בבחי' אתכפייא ואתהפכא

And this is through "And you shall afflict your souls on nine." The meaning of "on nine" (be-tish'ah), where seemingly it should have said be-teshi'i, "on the ninth," is that it refers to all nine attributes of the soul: that all of them should be in the state of being subdued (iskafya) and transformed (is'hapcha).

ולכן מצוה להתענות בכל הט' ימים שהם כנגד ט' מדות כידוע והוא ענין הנסירה שבכל יום ננסר מדה א' ופי' נסירה היינו להפריד מדות הנה"א [הנפש האלקית] מהנה"ב [מהנפש הבהמית] שלא תהיינה דבוקות ונמשכות אחר מדות הנה"ב [הנפש הבהמית]

Therefore it is a mitzvah to fast on all nine days, which correspond to the nine attributes, as is known. And this is the matter of the "sawing apart" (nesirah), for on each day one attribute is sawn apart. The meaning of "sawing apart" is to separate the attributes of the G-dly soul from the animal soul, so that they will not be attached to, and drawn after, the attributes of the animal soul.

וזהו ענין התענית כי המזון והשובע מחבר הנה"ב [הנפש הבהמית] עם הנה"א [הנפש האלקית] כמ"ש וישמן ישורון ויבעט. שמנת עבית כו'.

And this is the point of the fast: food and satiety join the animal soul with the G-dly soul, as it is written, "And Yeshurun grew fat and kicked; you grew fat, you grew thick," etc.;

משא"כ התענית מחליש כח הנה"ב [הנפש הבהמית] ויבא לידי הכנעה ולהפרד ממדות נה"ב [נפש הבהמית] וע"י מעורר כן למעלה שינסרו הגבורות וישארו חסדים טובים כו' ואח"כ ע"י יומתקו גם הגבורות.

whereas the fast weakens the strength of the animal soul, and he will come to submission and to separating from the attributes of the animal soul. Through this he arouses the same above: that the Gevuros (severities) be sawn apart and good Chassadim (kindnesses) remain, etc.; and afterwards, through this, the Gevuros too will be sweetened.

24 ועמ"ש ע"פ כי אברהם לא ידענו קצתו מענין זה ובביאור ע"פ אני ישנה גבי אחותי.

See something of this matter in what is written on the verse "For Avraham does not know us," and in the explanation of the verse "I sleep," regarding "my sister."

ועוד זאת ענין התענית שהוא מרצה ונק' יום רצון כידוע היינו לפי שע"י התענית דוקא נמשך הארה מלמעלה למטה

Moreover, a fast brings favor and is called "a day of favor" (yom ratzon), as is known. That is because specifically through fasting an illumination is drawn from above downward;

כי ענין האכילה הוא העלאת החיות ממטה למעלה שהמאכל נכנס לאצטומכא ומתברר ונעשה דם כו' עד שנעשה חיות למוח

for eating is an elevation of the life-force from below upward: the food enters the stomach, is refined and becomes blood, etc., until it becomes life-force for the brain.

והכל העלאה ממטה למעלה ולמעלה ג"כ הוא בחינת בירורים והעלאת הניצוצות ממטה למעלה כידוע.

And it is all an elevation from below upward. Above, too, it is the level of refinements (birurim) and the elevation of the sparks from below upward, as is known.

אבל התענית שאינו אוכל כלום ואזי התפשטות חיותו הוא בהיפוך ממעלה למטה שהמוח בעצמו משפיע חיות לכל האברים ממעלה למטה

But in a fast, when he eats nothing, the spreading of his life-force is the reverse, from above downward: the brain itself gives life-force to all the limbs, from above downward.

וגם למעלה מתעורר ע"י גילוי אור וחיות ממעלה למטה והיינו מבחי' י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] שהם מקור החיים שלימו דכולהן וממלא כל שמהן כנ"ל. וביוהכ"פ [וביום הכפורים] הוא התגלות רעוא דכל רעוין.

And above, too, there is aroused through this a revelation of light and life-force from above downward, namely from the level of the Thirteen Attributes of Mercy, which are the source of life, "the perfection of them all," and "fill all the Names," as mentioned above. And on Yom Kippur there is the revelation of "the Will of all wills" (ra'ava d'chol ra'avin).

25 והנה כשישראל הם במעלה עליונה להיות ועניתם בתשעה בחינות הנ"ל שבנפש שכולם יפרדו ממדות הגשמיים דנה"ב [דנפש הבהמית]

Now, when Israel are at a high rank, so that there is "and you shall afflict ... on nine" levels of the soul, mentioned above, so that all of them are separated from the physical attributes of the animal soul,

אזי בחי' שבת שבתון המתגלה ביוהכ"פ [ביום הכפורים] נקרא שבת שבתון הוא לשון דכר

then the level of Shabbos Shabbason that is revealed on Yom Kippur is called "Shabbos Shabbason hu," a masculine term.

משא"כ כשאינם עושים תשובה מעומקא דליבא כ"כ [כל כך] להיות בבחי' ועניתם בתשעה כו' רק עכ"ז [עם כל זה] נמשך בחי' שבת שבתון באתעדל"ע [באתערותא דלעילא] נאמר שבת שבתון היא לשון נקבה ע"ד איש מזריע תחלה יולדת נקבה.

Whereas when they do not do teshuvah from the depths of the heart to such an extent as to be at the level of "and you shall afflict ... on nine," etc., but nevertheless the level of Shabbos Shabbason is drawn down through an arousal from above, [then] it is said, "Shabbos Shabbason hi," a feminine term; in the manner of "when the man seeds first, she bears a female."

26 ועמ"ש מזה סד"ה והיה מספר בנ"י [בני ישראל] ולכן בפ' אחרי שלא נאמר ועניתם בתשעה נאמר שבת שבתון היא וע"כ נאמר שם חקת עולם כי בחינה זו היא ודאי חקת עולם.

(See what is written on this at the end of the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be.") Therefore in Parshas Acharei, where "and you shall afflict ... on nine" is not said, it says "Shabbos Shabbason hi"; and therefore it says there "an eternal statute," for this level is certainly an eternal statute.

אלא שכשישראל הם במעלה עליונה להיות ועניתם בתשעה נמשך שבת שבתון הוא ע"ד אשה מזרעת תחלה יולדת זכר והיינו שאז נמשך הגילוי ממדרגה עליונה יותר וזהו דכתיב וכפר על הקדש.

Only, when Israel are at a high rank, so that there is "and you shall afflict ... on nine," "Shabbos Shabbason hu" is drawn down, in the manner of "when the woman seeds first, she bears a male"; that is, then the revelation is drawn from a still higher rank. And this is what is written, "And he shall atone for the Holy."

27 ובסוף הפרשה כתיב וכפר את מקדש הקדש. וזהו כנגד ב' המדרגות דשבת שבתון הוא ושבת שבתון היא.

And at the end of the passage it is written, "And he shall atone for the Sanctuary of the Holy." This corresponds to the two ranks of "Shabbos Shabbason hu" and "Shabbos Shabbason hi."

דהיינו שכשההמשכה בחי' הוא לשון דכר אזי כח המשכה זו יפה לכפר גם על הפגמים שבקדש עצמו שהוא חכמה עילאה ממש.

That is: when the drawing down is at the level of hu, a masculine term, then the power of this drawing down is able to atone even for the blemishes in the Holy itself, which is the very supernal Chochmah.

אבל כשההמשכה בבחי' היא אינה מכפרת על הפגם שנוגע כביכול בבחי' קדש עצמו שהיא חכמה עילאה כ"א על מקדש הקדש שהוא בחי' בינה המקבלת מחכמה:

But when the drawing down is at the level of hi, it does not atone for the blemish that touches, as it were, the level of the Holy itself, which is supernal Chochmah, but only for the "Sanctuary of the Holy," which is the level of Binah, which receives from Chochmah.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/yom-kippur/2/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok